

Zamyslenia na týždeň po 9. nedeli po Svätej Trojici

Štvrtok 2. augusta 2018

Piesne: ES č. 315, 457

Text: L 11, 33 – 41a

„33Nikto nezažne sviecu a nepoloží ju do skryše, ani pod nádobu, ale na svietnik, aby videli žiaru tí, čo prichádzajú. 34Sviecou tela je tvoje oko. Keď ti teda oko bude zdravé, celé telo ti bude plné svetla; ale keď bude skazené, aj telo ti bude plné tmy. 35Hľad' teda, aby svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou; 36ak ti je celé telo svetlé, a niet na ňom nič tmavého, celé bude svetlé, ako keby ťa svieca osvietila jasom. 37Keď ešte hovoril, prosil Ho jeden z farizejov, aby obedoval u neho. I šiel a posadil sa za stôl. 38Farizej sa začudoval, keď videl, že sa pred obedom neumyl. 39Pán mu však povedal: Nuž, vy farizeji čistíte zovňajšok čaše a misy, ale vaše vnútro je plné lúpeže a zloby. 40Blázni, či Ten, kto učinil zovňajšok, neučinil aj vnútro? 41Ale dajte ako almužnu, čo je vo vnútri,“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Veľakrát sa v Biblii prikazuje, aby sme sa navzájom milovali. Prikázanie lásky je pre nás veľmi tvrdým kameňom, na ktorom sa často potkýname a padáme. Mnohokrát sa modlíme a vyznávame svoju slabosť v láske. Nedokážeme milovať tohto brata, túto sestru. Niekedy je nám milší nepriateľ než ten, čo sedí v kostole vedľa nás. Mali by sme prosiť o silu milovať. Tma je presne to isté než hriech, no stačí jediné slabé svetlo zápalky a aj tú najväčšiu tmu toto svetlo premôže. Presne tak je to aj v našom živote. Veľmi ľahko sa uzatvárame do svojho vlastného sveta a problémov a veľmi ľahko prestaneme vidieť potreby druhých. Každý z nás sa počas štúdií, v práci či v bežnom živote, stretol s ľuďmi, s ktorými sa ťažko vychádza. Naše vzťahy s nimi často stroskotávajú na sebeckve, hneve, nenávisti, žiarlivosti alebo iných chybách. Často si sami pre seba povieme, že život by bol ľahší, keby sme sa nemuseli zaoberať takými ľuďmi. No každý z nás by sa mal zamyslieť, či aj my sami nie sme niekedy sebeckí a či nekonáme v hneve. Každý z nás by mal prosiť o trpezlivosť, lebo trpezlivý človek je otvorenejší a prístupnejší riešiť problémy s neprijemnými ľuďmi. Ak začneme brať vážne svoje poslanie, budeme sa musieť naučiť dívať na svet Ježišovými očami. Namiesto vyhľadávania bohatých vyhľadať chudobných, namiesto silných vyhľadať slabých, namiesto zdravých vyhľadať chorých. Všetci máme oči, no nevidíme. Všetci máme ruky, no nekonáme. Všetci máme nohy, no nepriblížime sa ľuďom, ktorí potrebujú pomoc. Občas v médiách počujeme o hrdinskom čine, či už pri záchrane života, keď sa niekto topí, alebo má zdravotné

ťažkosti a ide mu o život. Nie všetci z nás sa môžu stať hrdinami. Avšak trpiacich ľudí je okolo nás stále čoraz viac. Ich výkriky sú pre nás akoby tlmené, pretože nás rozptyľujú mnohé veci. Tieto výkriky sú prosbou o pomoc, útechu, odpustenie a lásku. Keď niečo dávame, materiálne, alebo emočné, pomáhame človeku či dieťaťu v núdzi, i to je dôkaz lásky a svetla, ktoré je v nás. Je veľmi smutné, že väčšina ľudí na to zabúda a necháva vo svojom živote priestor tme. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane, pomôž mi byť citlivým a starostlivým v službe svojim bližným. Daj mi oči, ktoré rozoznajú, kde je krivda, kde je núdza, kde je bolesť. Daj, aby som pomohol. Daj mi ruky, ktoré budú vedieť byť nápomocné pri službe nevládnym, starým a chorým. Daj, aby som pomohol. Daj mi nohy, ktoré budú vedieť vyhľadať človeka, ktorý je opustený, v hriechu – aby som mu ukázal silu láskavých skutkov, ktoré robil Ježiš. Amen.

Mgr. Dušan Hučka, zborový farár v CZ ECAV Terany